

γαιδουροπόδαρο τό, Κυκλ. κ. ἄ. — Λεξ. Περίδ. Βλαστ. 434 Μπριγκ. Δημητρ. γαδαροπόδαρο Δαρδαν. (Ὁφρύν.) κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ ποδάρι.

Εἶδος θαλασσίου ὀστρακοδέρμου ὁμοιάζοντος πρὸς ὀπλὴν ὄνου. Συνών. γαιδουροπόδι.

γαιδουροπόδης ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ πόδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ης.

Ὁ ἔχων πόδας ὁμοιάζοντας πρὸς τοὺς πόδας τοῦ ὄνου.

γαιδουροπόδι τό, Κεφαλλ. κ. ἄ. — Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. 434 γαιδουρόποδο Ἀττικ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) Ρόδ. κ. ἄ. — Λεξ. Βυζ. Αἰν. Μπριγκ. Βλαστ. 434 Δημητρ. γαδαρόποδο Πελοπν. (Πάτρ.) κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ πόδι.

Γαιδουροπόδαρο, δ ἰδ.

γαιδουροποντικός ἐπίθ. ἀμάρτ. γαδουροποντικός Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαιδουροποντικός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ος.

Ὁ προερχόμενος ἀπὸ μέγαν ποντικόν: Ἄσμ.

Κ' ἐκείνου τὸ παπούτσ' ἔχει τριῶ λογίῳ τουμάρι καὶ γάττικο καὶ σκύλλικο καὶ γαδουροποντικός (σχωπτικόν).

γαιδουροποντικός ὁ, ἀμάρτ. γαδαροποντικός Μεγίστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ ποντικός.

Μέγας ποντικός.

γαιδουρόπορδο τό, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ πορδή.

Εἶδος λυκοπέρδου (lycoperdon), ὅπερ νομίζεται ὅτι φυτρώνει, ὅπου κοπρίση ὄνου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλεποπορδή.

γαιδουροπούλαρο τό, Πελοπν. (Μάν. Τρίκκ.) κ. ἄ. γαδουροπούλαρο Εὐβ. (Αὐλωνάρι.) γαδ'ρουπούλαρον Μακεδ. (Χαλκιδ.) κ. ἄ. γαδαροπούλαρο Σκυρ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ πουλάρι.

Νεογνὸν ὄνου. Συνών. γαιδουράκι 1, γαιδουροπουλλάκι, γαιδουροπούλλι.

γαιδουροπουλλάκι τό, ἀμάρτ. γαιδουροπ'λλάκι Πελοπν. (Κόκκιν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. γαιδουροπούλλι ἢ γαιδουρόπουλλο διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — άκι.

Γαιδουροπούλαρο, δ ἰδ.

γαιδουροπούλλι τό, γαιδουροπούλλιν Πόντ. (Κερασ.) γαιδουροπούλλι πολλαχ. γαιδ'ρουπούλλ' Στερελλ. (Αἰτωλ. Ναύπακτ.) γαιδ'ροπούλλιν Πόντ. γαιδ'ροπούλλι Πόντ. γαιδουρόπουλλο Ζάκ. Πελοπν. (Βαμβακ. Μεσσ. Περιθώρ.) — Λεξ. Βλαστ. 421 γαιδουρόπ'λλον Πόντ. (Οἶν.) γαδουρόπ'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἄ. γαιδουρόπον Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. γαιδούρι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — πουλλι — πουλλο.

Νεογνὸν ὄνου ἢ μικρὸς ὄνος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαιδουράκι καὶ γαδαροπούλαρο.

γαιδουρόπουλλο, ἰδ. γαιδουροπούλλι.

γαιδουροπρασῖνα ἢ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ πρασῖνα.

Ἡ ἀγρία φασκομηλιά.

γαιδουροπρόβατα τά, ἀμάρτ. γαδουροπρόβατα Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ πρόβατα.

Ὅνοι καὶ πρόβατα ὁμοῦ.

γαιδουροπροβγά ἢ, ἐνιαχ. ἄδουροπροβγά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ προβγά.

Δέρμα ὄνου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαιδουρέα 2.

γαιδουροπροβέντζα ἢ, Πελοπν. (Μανιάκ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ προβέντζα.

Ἴσχυρά θύελλα καὶ μεταφ. ἰσχυρά λογομαχία: Φρ. Ἡ πολλὴ κουβέντα φέρνει γαιδουροπροβέντζα.

γαιδουροπρόσωπο τό, Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ πρόσωπο.

Πρόσωπον ὄνου.

γαιδουροπρόσωπος ἐπίθ. Πόντ. — Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ πρόσωπο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ος ἢ ἐκ τοῦ οὐσ. γαιδουροπρόσωπο.

Γαιδουρομούτρης 2, δ ἰδ.

γαιδουροσάλιαγκας ὁ, ἀμάρτ. γαδαροσάλιακας Θάσ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ σάλιαγκας.

Μέγας κοχλίας μὲ μαῦρον ὄστρακον.

γαιδουροσάμαρο τό, σύνθηθ. γαιδ'ρουσάμαρον βόρ. ἰδιώμ. γαδαροσάμαρο πολλαχ. γααρσοσάμαρο Κῶς.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ σαμάρι, παρ' ὃ καὶ σουμάρι.

Σάγμα ὄνου. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Ἀρχαδ.)

γαιδουροσαμαρωμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. γαιδ'ρουσαμαρωμένους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαιδούρι καὶ τοῦ σαμαρωμένος μετοχ. τοῦ ρ. σαμαρώνω.

Ὁ ἔχων εἰς τὴν ράχιν τοῦ σάγμα ὄνου: Ἀνθρουπους γαιδ'ρουσαμαρωνμένους (ἐκ παραδ.)

γαιδουροσέλινο τό, ἀμάρτ. γαδαουσελ'νον Σαμοθρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ σέλινο.

Εἶδος χόρτου ὁμοίου πρὸς τὸ σέλινον ἀλλὰ μὴ ἐδώδιμον.

γαιδουροσκελίδα, ἰδ. γαιδουρο — Α3.

γαιδουροσκελιδάρα, ἰδ. γαιδουρο — Α3.

γαιδουροσκελιδούκλα, ἰδ. γαιδουρο — Α3.

γαιδουροσκλημέος ὁ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ σκλημέος.

Γυμνὸς κοχλίας. Συνών. γυμνοσάλιαγκας.

* **γαιδουροσκοινεῖα** ἢ, γαιδουροσσοινέα Αἰγιν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ σκοινί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — εἶα, δι' ἣν ἰδ. — εἶα, ἢ ἐκ τοῦ γαιδουρόσκοινο.

Μέτρον ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τοῦ γαιδουρόσκοινο.

γαιδουρόσκοινο τό, ἀμάρτ. γαδουρόσκοινο Κίμωλ. Μῆλ.

